

ולמרות השדים ולמגינת הרוחות

כוח עזר

כָּבֵד מְאֹד בְּעָרִיב.

הִגַּעְתִּי לָכָאן בְּבִקְרָה עִם אִמָּא.

חֲתַמְתִּי לָהֶם. נָתַנּוּ לִי זְרִיקָה.

יִשְׁנָתִי כָּל הַיּוֹם. הִתְעוֹרַרְתִּי.

נָתַנּוּ לִי תְרוּפּוֹת.

אֲנִי מִתְהַלֶּכֶת לִי בְּמַחְלָקָה

כְּמוֹ זֹמְפִי. אֵיךְ הֵם לֹא יוֹדְעִים

שֶׁאֲנִי צְרִיכָה מְשַׁקְפִים?

הַכֹּל מְטֻשָּׁשׁ. אֲנִי נִכְנָסֶת

לְמַסְדָּרוֹן הַחֲשׂוֹן

שֶׁל חֲדָרֵי הָרוֹפְאִים, זֹכֶרֶת

שֶׁהָיָה שָׁם בְּבִקְרָה חֲדָר

שְׁרוּתִים. נְעוּל.

רָגַע, יֵשׁ עוֹד מִיִּשְׁהוּ

בְּמַסְדָּרוֹן. זֶה בְּנֹצִי, כַּח עֶזֶר.

הוּא מְדַבֵּר אֵלַי. אֲנִי לֹא

עוֹנָה לוֹ, לֹא מְבִינָה מָה הוּא

רוֹצֶה. "הָיִית כָּבֵד עִם

גָּבֵר?" בְּנֹצִי שׁוֹאֵל. אֲנִי לֹא

עוֹנָה, לֹא מְבִינָה לְמָה

הוּא מְכַנֵּס לִי יָדַיִם

מִתַּחַת לְסוֹדֵר.

מִיִּשְׁהוּ לֹא בְּסִדֵּר. אֲנִי

יוֹדַעַת. אֲנִי הוֹלֶכֶת מִשָּׁם

לְחֲדָר. הָיִיתִי רֹצֶה.

אֲבָל אֲנִי מְסֻוֶּלֶית.

לֹא מְסַפֶּרֶת לְאַף

אֶחָד. אֵף פֶּעַם.

חנוכה במחלקה הסגורה

אֲנִי בְּפִיגְמָת בֵּית הַחֹלִים
בְּדִלִי סִיגְרִיּוֹת זְרוּעִים בְּחֶצֶר
וְאֲנִי בְּיָדֵי פּוֹרֶסֶת
אֶת הַחֹלִים לְשָׁנִים –
”אַתֶּם תִּתְּחִילוּ בְּמִי יִמְלֹל,
אַתֶּם תִּכְנָסוּ בַּפִּזְמוֹן”.

וְלִמְרוֹת הָרוּחוֹת וְלִמְגַנַּת הַשָּׁדִים,
כְּשֶׁהַחֶשֶׁךְ רוֹבֵץ עַל פְּנֵי תַהוֹמוֹת,
הֵם מְצִיתִים לְתַנוּעוֹת יָדַי
וְשָׂרִים בְּקֶאֱנוֹן.

מֵאֲזֻ הַיָּמִים הָהֵם
וְעַד לְזֶמֶן הַזֶּה,
עוֹלָם קוֹלוֹת הַמְּקַהֵּלָה
מֵעֶרֶב חֵג הַחֲנֻכָּה
שָׁבוּ הַפִּכְתִּי לְמַנְצַחַת.